

[Indenrigsministeren.]

Medlem i er vigtig med Henblik paa Erhvervsforholdene her i Landet, og ikke mindst Byggeriet, er altsaa i god Gang, og jeg haaber, den maa fortsætte.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at laane i Udlandet gentager jeg, at det er et Spørgsmaal, som maa afgøres paa hvert givet Tidspunkt ud fra en Bedømmelse af alle de Forhold, som her kommer i Betragtning. Det er ikke blot det Forhold, som det ærede Medlem og andre har nævnt, at andre Lande i et givet Øjeblik har en lavere Rentefod, der kan være bestemmende for, om et Land bør gaa ind i den Risiko, som det er at optage store Laan i Udlandet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Den højtærede Indenrigsminister maa undskylde, men man kan ikke, heller ikke naar man allierer sig med den jævne Mand, ræsonnere paa den Maade, den højtærede Indenrigsminister gør. Ministeren mente, han kunde tage noget med sig fra denne Debat, nemlig min Bedømmelse af Forholdet Lejeforhøjelser for 1—2—3 Værelsens Lejligheder. Nej, Hr. Minister, saadan gaar det ikke til.

Formanden: Jeg erindrer om, at man ikke maa rette direkte Henvendelser til tilstedeværende. Der tales til Tinget. Lad os blive ved den gode gamle Skik.

Elgaard: Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg gik ind paa Tanken, den jævne Mands Bedømmelse af den højtærede Ministers Forslag, og derom sagde jeg, at jeg var sikker paa, at den jævne Mand vilde sige, at han under de nuværende Forhold vanskeligt kunde tage en Lejeforhøjelse for 1—2—3 Værelsens Lejligheder, men at det ogsaa var sandsynligt, at han vilde spørge, hvilke 4—5—6 og 8 Værelsens Lejligheder der kommer ind under denne økonomiske Betragtning. Dette bevirkede, at Ministeren øjeblikkelig returnerede og gav mig et Tilbud om at indskrænke sit Forslag til de førstnævnte Lejlighedstyper. Men der maa tages mere med, saa vil jeg overveje Spørgsmaalet.

Vedrørende Renten gør det mig oprigtigt ondt, at min lille Bemærkning om den højtærede Ministers Stilling til Renten har ført Ministeren til den bitre Mindelse, som hans Udtalelse var Udtryk for. Det var slet ikke det Aasted, jeg tænkte paa. Jeg tænkte paa Det radikale Venstres Stilling

til Renten i deres glade Oppositionstid... (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Naah!). Naah, ja nu gik der et Lys op for Ministeren, for da var der ingen Grænser for, hvad dette Parti kunde udrette med Hensyn til Renteniveauet i Danmark. Nu har den højtærede Minister haft Lejlighed til at vise, hvad han kan udrette. Jeg kan ikke forhindre, at den højtærede Minister kredser om det Aasted, der er det pinligste af dem alle.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Jeg vil gerne for at undgaa enhver Misforstaaelse sige til den højtærede Minister, at jeg tænker mig ikke, at Regeringen letsindigt skulde gaa ind i Laanetransaktioner med Udlandet; jeg er klar over de forskellige Vanskeligheder, og at der er mange Ting at tage i Betragtning, men som Situationen tegner sig for mig, med den Valutareserve, der efterhaanden er oparbejdet her i Landet, savner jeg i hvert Fald indtil videre Beviser for, at det skulde være uhensigtsmæssigt at henvende sig til det lavere udenlandske Laanemarked.

Den højtærede Minister sagde, at han forstod ikke min Bemærkning om, at Diskontoen ikke var Udtryk for Rentniveauet. Det undrer mig. Jeg troede, det var en kendt Sag, at Diskontoen i de senere Aar har være mere og mere ude af Kontakt med selve den faktiske Rente, som meget snarere er blevet bestemt gennem Opkøb eller Salg af Obligationer, ligesom det allerede i mange Aar har været Tilfældet i England. Medens altsaa Diskontoen i mange Lande sikkert er i nærmere Kontakt med Landets Erhvervsliv end i Danmark, er Forholdet herhjemme det, at den stadig har fjernet sig længere og længere fra en saadan Kontakt.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Elgaard mindede mig om de glade Oppositionsdage, og jeg maa virkelig sige, jeg har mange glade Minder fra den Tid.

Formanden: Jeg henstiller, at man nu holder sig til Sagen og lader Minderne og de gamle Skader være.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): og specielt paa det Omraade her mindes jeg dem gerne, for hvis jeg maa henvende det høje Tings Opmærksomhed netop paa det Tidspunkt, som jeg nu forstaar